

Život vo Veľkom Grobe

ročník I. číslo 2 / DECEMBER 2013

časopis občanov obce Veľký Grob

VO
VELKOM
GROBE
OŽIVILI
TRADÍCIU
UVÍTANIA
DETÍ DO
ŽIVOTA,
str.3

I. ročník Velkogrobského triatlonu, str.12

Vinári z Veľkého Grobu pri príprave
výstavy vín v tomto roku, str.4

„Chceme aktívne žiť“, - hovoria
dôchodcovia vo Veľkom Grobe., str.8

Láskyplné
Vianočné sviatky
želajú občanom
katolícky kňaz
Mgr. Ján Sucháň
a evanjelický
farár Mgr. Pavel
Kollár, str. 6-7

„Prajem Vám, milí spoluobčania, milosti plné Vianoce a nech je budúci rok šťastnejší a spravodlivejší ako tento, ktorý o pár dní skončí“, -hovorí Viliam Rigo, starosta obce Veľký Grob.

Vážení spoluobčania, ani sme sa nenazdali a je tu koniec roka. Ak by som mal zhodnotiť úspešnosť tohto roku, tak môžem skonštatovať, že predsavzatia, ktoré sme si naplánovali na začiatku, sa krok za krokom naplňujú, aj keď veľmi pomaly. To, že obec má obmedzené finančné prostriedky na chod obce, je už stará pesnička. Čakať na to, že nám niekto niečo dá len tak, nemá opodstatnenie a tak nám neostáva nič iné, len sústavne využívať všetky možnosti, ktoré nám ponúkajú regionálne rozvojové agentúry a popritom svojpomocne pretvárať našu obec k lepšiemu.

Milí občania, v tomto polroku sme sa sústredili na dokončenie niektorých aktivít. Ministerstvo dopravy nám poskytlo finančné prostriedky na opravu miestnych komunikácií v sume 1480 eur. Prostriedky sme využili na opravu výtlkov v obci aj nad rámec pridanej pomoci v hodnote 2737eur. Tieto prostriedky nám stačili len na opravu akútneho stavu na miestnych komunikáciách. Začali sme s realizáciou oplatenia nášho športového areálu. Oplatenie v hodnote 1500 eur bolo realizované svojpomocne a je nevyhnutným krokom ako udržať nočný klud pre obyvateľov bytovky a zabrániť nekontrolovanému poškodzovaniu športového areálu. Po takmer 18 - tich neúspešných rokoch sme pristúpili k asanácii rodinného domu pri kultúrnom dome, ktorý bol nelegálne obývaný. Rokmi neudržiavaná stavba už nevyhovovala statickým a hygienickým normám a nebola vhodná k užívaniu. Takmer 140 ton komunálneho odpadu na pozemku dehoneštalo prístup ku kultúrnemu domu. Je to pre nás nepopulárny krok, ale obec si nesmie zobrať na zodpovednosť zdravie a životy ľudí, ktorí ho obývali. Spoločenský život v našej obci je na vysokej úrovni. Už som viackrát spomínal, že všetky naše občianske združenia a spolky sú veľmi aktívne a počas celého roka usporadúvajú podujatia, kde si každý jeden občan môže nájsť nielen uplatnenie, ale aj sa spoločensky vyžiť. Spomeniem **Prvý ročník Velkogrobského triatlonu**, ktorý bol veľmi úspešný. Kolektív usporiadateľov, bez ktorých by sa nemohol triatlon uskutočniť, sa teší už na ďalší ročník. Deväťdesiate výročie založenia futbalu bolo venované symbolicky bývalým hráčom, funkcionárom, ale aj tým súčasným. Každý, ktorý bol a je spätý s futbalom, bol obdarený upomienkovým predmetom za nezištnú prácu. Počas dvojdňovej akcie sa futbalových zápasov zúčastnili žiaci, dorastenci, dospelí a aj starí páni. 24. augusta sme zorganizovali už tradičné „Obecné dni“. Tak ako po

iné roky, pestrý kultúrny program, ktorý určite oslovil deti aj dospelých, neostal nepovšimnutý. Aj napriek kolísavému počasiu mnohpočetná návštevnosť obecných dní obyvateľov obce a návštevníkov z okolia bola úctyhodná. Touto cestou chcem poďakovať všetkým sponzorom, ktorí prispeli. Bez ich pomoci by sme takúto slávnosť nedokázali usporiadať.

Veľký Grob je známy aj medzinárodnými súťažami v naturálnej kulturistike. Škoda je, že vyše stovka prihlásených pretekárov zo štyroch štátov Európy nám prekazila plány a piaty ročník Victoria Natural Cupu sme museli uskutočniť v Senci, nakoľko naše priestory v kultúrnom dome v obci boli nedostačujúce.

Tretí novembrový víkend sme boli svedkami dňa „Otvorených pivníc“, návštevníci zo širokého okolia degustovali vína v miestnej pivnici a tak mali možnosť vychutnať vína aj v tejto vinárskej oblasti.

A napokon Vianočné trhy, ktoré mali minulý rok veľký úspech, budú v znamení uchovávaní Vianočných tradícií v našej obci. Tešíme sa na netradične krásne ručné práce našich žien s vianočnými motívmi, s ktorými

si môžeme dotvoriť vianočnú výzdobu nášho obydlia a popritom sa občerstviť Vianočným punčom či kapustnicou.

Pri týchto vetách mi však nedá nespomenúť kvôli zamysleniu sa aj ostatných spoluobčanov, skupinku adolescentov v našej obci, ktorí systematicky poškodzujú náš majetok a svojím správaním znehodnocujú našu prácu. Pri konfrontácii ich činov mi až rozum

„Život vo Veľkom Grobe“, časopis pre občanov obce Veľký Grob. Vychádza 2 krát ročne.

Vydáva – obec Veľký Grob, adresa: Obec Veľký Grob, Obecný úrad, 925 27 Veľký Grob, Tel: 031/ 78 461 32, Fax: 031/ 78 461 37, e-mail: starosta@velkygrob.sk, obecnyuradvelkygrob@stonline.sk, registrované Ministerstvom kultúry SR... Predseda redakčnej rady: **Viliam Rigo**, starosta obce.

Vydavateľstvo periodickej a neperiodickej tlače „Helena“ so sídlom v Šali, Mgr. Alena Jaššová,

IČO: 34644237, odborný dozor pri zabezpečení kompletných prác pri tvorbe časopisu.

Grafika: Peter Orbán – Zoxó Press. **Tlačiareň:** ULTRAPRINT, spol. s.r.o., Bratislava.

Ročník prvý, číslo druhé: december 2013. Ďalšie číslo vyjde v júni 2014.

Časopis vyšiel v náklade 500 ks, plnofarebne. NEPREDAJNÉ

zastane, kými všetkými možnými výhovorkami sa vedia brániť a „obhajovať“. Treba si uvedomiť, že každá jedna poškodená vec je hradená z našich daní, ktorými prispievame do obecnej kasy. Prosím, nebuďme ľahostajní k nášmu majetku a verejne označme každého jedného, čo sa takto správa a nesprávajme sa sami alibisticky k takémuto chovaniu! Je nesmierne dôležité, aby sme sa navzájom poznali nielen vizuálne, ale aj po mene, len tak vieme, kto komu patrí a tak si byť navzájom blízky. Aj napriek týmto posledným riadkom som nesmierne rád, že kedykoľvek sa na Vás môžem spoľahnúť a s Vašou nezištnou pomocou počítať.

Vianoce sú sviatky, na ktoré sa azda všetci najviac tešíme. Majú svoje čaro pre malých i veľkých. Prinášajú nám akési slávnostné tajuplné ovzdušie. Či sú to sviečky, darčeky, hračky, koledy a najmä spoločná večera v rodinnom kruhu. Vianočné sviatky sú aj o vzájomnej spolupatričnosti, pochopení a podpore. Preto Vám prajem všetkým, každému jednotlivo, milostiplné Vianoce a veľa lásky a nádeje počas celého budúceho roka, aby bol šťastnejší a spravodlivejší ako ten predchádzajúci.

S úctou, Viliam Rigo – starosta obce Veľký Grob

Fotografie sú z Obecných dní 2013

Vo Veľkom Grobe oživilí tradíciu uvítania detí do života

V ľudskom živote je veľa významných a nezabudnuteľných chvíľ. Avšak jednu z najradostnejších chvíľ je narodenie dieťaťa. V tomto roku sme v obci opäť oživilí tradíciu „Uvítania dieťaťa do života“. Nakoľko takúto formu oslavy príchodu dieťaťa do rodiny využívajú rodičia zriedkavo, uvítanie Agátky Némethovej bolo premiérou aj pre nového starostu obce. Celá oslava sa niesla v duchu radosti a pohľad na nevinné dieťa nás všetkých naplnil pocitom bezstarostnosti. Dúfajme, že rodičia, zodpovední za výchovu svojho dieťaťa, splnia svoj sľub, ktorý dali starostovi obce a zo svojej dcéry vychovajú statočného človeka.

*Bc. Karin Uherová,
referentka OcÚ*

Spolok vinárov a vinohradníkov Veľký Grob

Obec Veľký Grob svojou geografickou polohou je akoby predurčená na pestovanie hrozna a výrobu vína. Nachádza sa na tektonickom zlome dvoch štruktúr a to Trnavskej tabule a Žitného ostrova. Tento svahový zlom je orientovaný južne, takže je celý deň obdarovaný slnečnými lúčmi. Práve slnko je

okrem pôdy hlavnou zábezpekou pestovania kvalitného hrozna. Už dávno naši predkovia došli na to, že svah vzhľadom na zloženie pôdy sa na pestovanie iných kultúr nehodí a práve hroznu sa tu výborne darí. Tu môžeme hľadať prvopočiatky pestovania hrozna v lokalite obce Veľký Grob. Dokladom je i erb obce a pečatidlo z roku 1704, kde je zobrazený leneš a vinohradnícky nôž,

Spolok vinárov na ochutnávke u Ing. Vladimíra Raša

ktorý slúžil na orezávanie rosných korieňokov na viniči. V tých dobách sa pestovali tzv. samorodné hrozná. Vo Veľkom Grobe to boli napr. IZABELA, BIELY SAMOROĎÁK, ČERVENÝ SAMOROĎÁK, SLANKA MENKA, TALIAN, RAJKO. Neskôr pribudli OPORTO, ZIRIFANDEL, CHRUPKA, KADARKA, MALAGA, RIZLING.

Vysádzali sa vinohrady s malým sponom 60x60 cm a pestovalo sa na koloch (štekoch). Úrody bývali nízke. Hrozno sa spracovávalo doma prešovaním (lisovaním). Kto nemal preš (lis) bola obecná prešovňa, dnes dom

Časť vinárov pri príprave výstavy vín rok 2013

č 64, kde si ľudia spracovali svoje hrozno. Cukornatosť sa však nemerala, takže víno bolo také, aké Boh dal. Nízka cukornatosť zapríčiňovala choroby vína ako Birza (Kris) a iné. Väčšinou sa pestovali červené hrozná a robili červené vína. Postupne sa na začiatku 19. storočia začali vysádzať i ušľachťovať kultúry. Pred I. svetovou vojnou však choroba hrozna Filoxera zničila prakticky všetky Gróbske vinohrady. Potom sa prešlo na výsadbu štepencov, teda kultúrne hrozno bolo zaštepene do divokého podpníka odolného chorobe Filoxera. Pestovaním ušľachtilých kultívátov postupne sa začali šíriť i choroby hrozna. Šľachtením strácal vinič určitú odolnosť voči chorobám a nastupuje doba postrekov a chemickej ochrany viniča. V obci Veľký Grob najväčší rozmach a rozvoj vinohradníctva nastal začiatkom sedemdesiatych rokov minulého storočia. Staré vinohrady boli vytrhané, zem zregulovaná a vysadené boli úplne nové moderné vinohrady. Vysádzali sa nové na tú dobu moderné sorty ako: Rulandské biele, Leanka, Rizling vlašský aj rýnsky, Frankovka a mnoho iných sort. V obci v lokalitách Čatajské zápotoky, Grobské grunty bolo vysadených okolo 60ha viníc. Zároveň sa pestoval a vysádzal vinič pri domoch v záhradkách. V tom období sa malopestovatelia združili do organizácie – Slovenský zväz záhradkárov na Slovensku. Táto organizácia poriadala akcie, výstavy, kde sa malopestovatelia prezentovali svojimi výpestkami a výrobkami vrátane vína:

I. Výstava vín Veľký Grob - 24.februára 1985 spolu 70 vystavovateľov.

II. Výstava vín Veľký Grob - 7.marca 1987 spolu 53 vystavovateľov.

III. Výstava vín Veľký Grob - 25.februára 1989 spolu 82

vystavovateľov.

IV. Výstava vín Veľký Grob - 9.marca 1991 spolu 60 vystavovateľov.

V. Výstava vín Veľký Grob - 3.apríla 1994 spolu 49 vystavovateľov.

VI. Výstava vín Veľký Grob - 18. apríla 1998 spolu 58 vystavovateľov.

Ďalšie výstavy vín spojené s ochutnávkou sa nekonali,

2004. Následne sa táto akcia poriadala každý rok. **Tento rok bol jubilejný DESIATY ročník.** Výstava spojená s ochutnávkou má veľký ohlas u občanov obce. Čoraz viac prichádzajú k nám i vinohradníci zo širokého okolia. V rámci vzdelávania a nadobúdania nových skúseností organizujú členovia spolku vzdelávacie zájazdy k iným výrobcom vína na Slovensku i v cudzine:

20. júna 2009 – Rakúsko – vinárstvo Stiegelmar, Szigeti (vyrába aj šampanské raz ročne 1 milión fliaš)

9. apríla 2011 – Maďarsko vinárstvo v oblasti Soprony: Jandl, Karadi

23. júla 2011 – Vínny festival Strekov Slovensko

29. marca 2012 Vinárstvo – Mikuš – Dolany

21. júla 2012 Vínny festival Strekov 2013 Vínny festival Strekov

Okrem toho, Vinné trhy Valtice a veľa ďalších akcií. Naši členovia sa pravidelne zúčastňujú na súťažiach so svojimi vínami v bližšom i ďalšom okolí, kde dosahujú významné ocenenia,

i tie najvyššie, ako šampión výstavy. Medzi najčastejších a najúspešnejších vystavovateľov patria: Jaroslav Uher, Ing. Daniel Šmahel, Ing. Adam Kubík, Ľudovít Bacigal a ďalší.

Jaroslav Uher jeden z najväčších vinárov je zapojený aj

Spolok vinárov u Jaroslava Uhera, rok 2012

pretože vo zväze záhradkárov nastala kríza a nakoniec zväz záhradkárov ako spoločenská organizácia zanikol k 1. máju 2005.

Veľkogrobskí vinohradníci však s pocitom dobre vykonanej práce chceli svoju pýchu pracne dorobeného vína aj tu na verejnosti prezentovať

a pochváliť sa so svojimi vínami. Mladí pestovatelia sa chytili iniciatívy a založili vo Veľkom Grobe - Spolok vinohradníkov a vinárov vo Veľkom Grobe. Spolok založili a registrovali dňa 22. júna 2005 nasledovní nadšenci: Ľudovít Bacigal, Juraj Bukoveczký, Dušan Botka, Dušan Ižo, Adam Kubík, Slavomír Miške, Daniel Šmahel, Vladimír Rášo, Jaroslav Uher starší, Jaroslav Uher mladší. Po čase boli do spolu prijatí Veľkogrobskí pestovatelia hrozna a výrobcovia vína Vojtech Andor, Viliam Gálik, Viliam Šmahel. Spolok vinohradníkov a vinárov si stanovil svoj program a cieľ: dorábať

kvalitné konkurencie schopné Grobské vína a prezentovať sa nimi na verejnosti! Po krátkej prestávke organizovali výstavu s ochutnávkou Veľkogrobských vín cez súťaže a bodovania. Prvú výstavu organizovali v marci 2004. Následne termín výstav bol dohodnutý na prvú marcovú sobotu v kalendárnom roku. Poslaním spolku je odborne sa vzdelávať a poznávať nové technológie vo výrobe a spracovaní hrozna a vína. Tieto poznatky rozširovať u širokej vinárskej verejnosti. Vďaka ochutnávkam Veľkogrobských vín sa výrazne zlepšila kvalita dopestovaných vín v obci. Prvú ochutnávkou Grobských vín organizoval spolok už pred svojou registráciou v r.

Na ochutnávkach u Ing. Daniela Šmahela, rok 2012

do Malokarpatskej vinnej cesty. Všetci títo vinári úspešne reprezentujú obec Veľký Grob. Tak sa obec so svojimi kvalitnými vínami dostáva do povedomia širokého okolia. V obci máme i vinárstvo „Soldan“ ktoré tiež so svojimi vínami reprezentuje kvalitu. Vinársky spolok zdravo konkuruje i medzi svojimi členmi. Každý rok robí tzv. **Malú vínnu cestu** medzi jednotlivými členmi. Vždy sa navštívia 3-4 vinice, ohodnotí sa víno vzájomne, upozorní na nedostatky a doporučí sa prípadná náprava v dobrom slova zmysle. Lebo len tak sa dá dopracovať ku zvýšenej kvalite zlatého vinného moku.

pripravil: Vojtech Andor, člen vinárskeho spolku

„Pre mňa je Boh večným tajomstvom, jeho sa nemôžeme zmocniť, len sa môžeme k Bohu blížiť“, -hovorí Mgr. Ján Sucháň, katolícky kňaz.

Mgr. Ján Sucháň sa narodil v Suriankach pri Nitre, v roku 1975 ukončil štúdium teológie na Bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, v tej dobe to bola jediná teologická fakulta na Slovensku. Po absolvovaní základnej vojenskej služby v roku 1978 nastúpil na svoje prvé kňazské miesto v Šahách. Neskôr pôsobil ako kňaz v Pezinku, v Bratislave – Lamači a potom v Krakovianoch (Třebatice – Ostrov). V súčasnosti slúži vo farnosti Čataj – Veľký Grob.

Pre mňa bolo veľmi milým stretnutie s týmto výnimočným človekom, služobníkom Božím naozaj v tom pravom zmysle. Skromný a príjemný s nadčasovým vnímaním života. Takto na mňa zapôsobil pri našom rozhovore „o živote“, ako stvorenom do vianočného čísla časopisu pre chvíle zamyslenia, uvažovania a analyzovania – ako žijeme, čím a pre čo žijeme, aké hodnoty a zmysel života uprednostňujeme...

Hodnotný a zmysluplný rozhovor, ktorý ma ľudsky obohatil a to v žiadnom prípade nehovorím ako frázu ani ako lichôtku. Na konci rozhovoru som to aj Mgr. Sucháňovi povedala a charakterizovala som naše stretnutie ako naozaj hodnotný dar, lebo som stretla ČLOVEKA, ktorý sa na nič nehral, nepretvaroval sa, používal bežné a zrozumiteľné, ale láskavé a chápujúce slová. Vlastne tým, ako sa správal, ma obdaroval. A za dar sa patrí poďakovať. Tak nech mu je môj článok poďakovaním a darom pod vianočný stromček. Dúfam, že rozhovor a názory Mgr. Jána Sucháňa obohatia aj vás, vážení čitatelia, a zároveň potešia vašu dušu vo sviatočných chvíľach vianočných sviatkov.

o Pán Sucháň, čo Vás zvykne potešiť, kedy ste spokojný, šťastný?

- Najkrajší, priam božský pocit mám vtedy, ak môžem niekomu urobiť dobre, ak viem pomôcť človeku, ak mu ukážem zmysel, pre ktorý sa oplatí žiť a tento človek príde aj po rokoch so slovami, že som mu pomohol. Mňa vtedy naplňa hrejivý pocit pri srdci, že aj sám som pomohol aspoň kúskom DOBRU.

Dnes už vyznievajú podobné vety pre veľa ľudí ako naučený manuál, ktorý používa kde – kto, len aby sa zapáčil okoliu.

Práve preto si úprimná úvaha nad súčasným životom, poznanie jeho skutočných a dôležitých priorít zasluhuje významnú pozornosť a mali by sme sa všetci nad krásou, ale aj úbohosťou súčasného sveta a života veľmi vážne zamyslieť.

o Myslíte si, že ľudstvo ako celok sa niekedy poučí z vlastných chýb a začne sa stavať k životu zodpovednejšie?

- Spamätať sa môžu len jednotliví ľudia. Viete, náš život je v každom smere vždy o chápaní vzťahov. Sú to vzťahy v rodine, medzi partnermi, vzťahy rodičia a deti, súrodenci navzájom, vzťahy na pracoviskách, vzťahy medzi susedmi, vzťah mladí a starí, vzťahy medzi štátmi, ale aj ideológiami. A zároveň to je aj boj dobra a zla, ktorý nefunguje len v rozprávkach, ale funguje najmä reálne.

V živote človeka by preto nemalo chýbať svedomie a zodpovednosť za všetko, čo robí.

Aj obhajoba správnych vecí, spravodlivosti, odsúdenie faloše a vyvracanie klamstiev. Začiatok konca začína vždy tam, kde sa nehovorí pravda., vtedy strácame ľudskú tvár. Teraz si iste poviete – ale čo je to pravda? Lebo tá môže byť z rôznych zorných uhlov rozdielna, a aj z pohľadu rôznych ľudí. Práve preto však treba komunikovať, nebať sa komunikovať, veci vysvetľovať, analyzovať, až sa dostaneme k podstate problému a nájdeme nejaký spoločný bod, na ktorom sa zhodneme a postupne odvíjame kĺbko rozdielnosti, nejasnosti, možno aj klamstiev, až sa dopracujeme k výsledku, ktorým môže byť vyriešenie problému, odkrytie pravdy, odhalenie podvodu, intríg a napokon aj spokojnosť zúčastnených strán. Tam, kde viazne komunikácia, sa problém nevyrieši. Nie je nič škodlivejšie pre medziľudské vzťahy a náš spoločenský život, ak si skupinka „vyvolených“ ľudí, či už zbohatlíkov, politikov, respektíve iných „novodobých mudrcov“ vytvorí tzv. **svoju pravdu**, ktorú násilu vtesnáva ostatným ľuďom do každodenného života. Ja som vyrastal

na dedine a moji rodičia mi vštepovali do pamäti elementárne poznatky a informácie o tom, ako funguje reálny život, ako sa mám správať, ako si mám vážiť život, ľudí, ktorých stretnem a najmä ma učili : žiť v pravde, pravdu hovoriť a aj za ňu bojovať, ak je treba, žiť v láske a v porozumení s inými. Preto stále hovorím, že pravda má neustále svoje dôležité postavenie v živote každého človeka a má svoj obrovský význam pre jeho normálne a čisté fungovanie v celom jeho živote, v každom smere a v každom poňatí. Ak sa začnete strácať v polopravdách, začnete si ospravedlňovať vlastné chyby klamstvami vo svojom vlastnom svedomí, potom to už ide aj smerom von, do vzťahov k iným ľuďom, na pracovisko, do rodiny, do spoločnosti...

o Ako vnímate život, smrť...?

- Život je dar. Človek by preto nemal byť neludský. Láskavosť by nemala zmiznúť z nášho života nikdy. Láska je najvyššia hodnota a skutočná pravda nemôže byť bez skutočnej lásky.

Boh je láska. Poslaním každého človeka by preto malo byť – vracat dar života. Smrť by mala byť naplnením a darovaním života. V podstate tu na Zemi si „zarábame“ na to, aký bude náš život vo večnosti. Človek by vo svojom živote nemal rezignovať ani ostať ľahostajný voči veciam okolo seba, ani voči nástrahám, ale ani pekným veciam. Mal by mať svoj postoj, názor. A aj keď by narazil na odpor, prekážku, mal by sa opätovne dvihnúť... a ísť ďalej. Aj sa riadim takouto filozofiou. Bez obety niet života...

o Ako vnímate fenomén slobody, čo je správne a čo nie?

- V živote človeka je sloboda rozhodujúcim faktorom. Aj pocit slobody, jej rozsah, vnímanie a prežívanie života v slobodných podmienkach. Je to výhra pre človeka alebo strata? Je na ňom, ako ju bude chápať. Len on sám rozhodne, ako so slobodou v živote naloží. Viete, niektorým ľuďom celkom vyhovuje, ak ich „vodíte za rúčku“, ak im prikazujete, zakazujete, určujete čo majú robiť, lebo jednoducho nemajú vlastné nápady, postoje, názory, alebo sa boja ich prejaviť, vyjadriť sa k veciam. Aby si nerobili zbytočné problémy, radšej ako „poslušné stádo“ len prikyvujú. Ale aj to je ich rozhodnutie. Potom však plačú nad svojim životom, závidia iným a sťažujú sa na osud. Nič však nerobia preto, aby sa pohli niekde inde. Riešenie je pritom veľmi jednoduché : sebareflexia, mať zmysel pre pravdu a naučiť sa priamo žiť život. Zdá sa, že základom celého problému spoločnosti a väčšiny ľudí je vlastná nevedomosť, nevzdelanosť a nevedomosť. Až to hraničí s hriechom. Je veľkou pravdou života, že čím viac vieš, tým máš reálnejší postoj k životu, viac ho vnímaš a vnímaš aj potreby, bolesti a život iných ľudí empatickejšie.

o Čo pre Vás znamená Boh?

- Pre mňa je Boh stále tajomstvom, ktorého sa nemôžem ja ani nikto iný zmocniť, ale môžem sa k nemu len blížiť. Preto sa ani vo svojich príhovoroch niečo v mene Boha nesnažím ľuďom tvrdo prikazovať, siliť ľudí do niečoho. Viera v Boha je dobrovoľná a musí ňou človek sám chcieť žiť. Inak to nemá význam. Kto chce žiť vo viere, mal by to cítiť úprimne vo svojej duši. To sa nedá naučiť, ani nanútiť. Ani po „dobrotky ani po zlotky“.

Čo sa deje v spoločnosti je odrazom aj v kresťanstve. Zijeme v dobe informatiky, veľkých spoločenských zmien, ktoré prechádzajú aj v našom myslení a dotýkajú sa aj samotnej práce kňazov. Ani kňazi by nemali žiť mimo tohto diania, ak chcú pochopiť ľudí. Aj pápež František, ktorý sa teší veľkej obľube verejnosti, hovorí : „Potrebujeme takých svätcov, ktorých majú radi kino, divadlo, tanec a šport, potrebujeme svätcov, ktorí sú otvorení, normálni , priateľskí, veselí, potrebujeme takých svätcov, ktorí pijú colu, jedia hot-dog, používajú internet. Potrebujeme takých svätcov, ktorí žijú v tomto svete a vedia si vychutnať dobré a čisté veci tohto sveta a predsa sa nestanú svetskými.“

o Za čo ste vďačný?

- Za život, za mojich rodičov, za súrodencov a tých, ktorí mi pomáhali a pomáhajú, ale som vďačný napríklad aj za úskalia v živote, prekážky, lebo to vnímam ako školu života. A tak to vnímajú iste aj iní vnímaví ľudia. O tom totiž život je, lebo život nie je len láskavý, spokojný

a radostný. Plnosť života sa zračí práve v tom, že sa skladá z dobrých, zlých, pekných a nepekných vecí a učí nás práve cez tie prekážky, krivdy, či bolesť – ako sa možno aj my máme zmeniť, napraviť. Ak sme aj chybu v živote urobili, a tú urobí každý z nás, mali by sme si ju uvedomiť a zmeniť to. To je o zrení človeka.

Vaše slovo na záver...?

- Naučme sa v prvom rade všetci spoliehať sa v živote našom každodennom najmä na seba, využiť svoje možnosti pri prekonávaní prekážok, nebudme leniví a špekulatívni, využívační. Nespoliehajme sa, že niekto druhý tu vždy bude, keď nám bude zle a budeme ho

potrebovať k tomu, že nás bude „viesť za ruku“ a uľahčovať nám tak cestu životom. Nespoliehajme sa na to, že budeme využívať výsledky usilovnosti iných, že budeme zarábať na neúspechu, či bezmocnosti druhých. Vždy na to doplatíte. Nemôže byť nič dobré a spravodlivé, ak to vzniklo a je postavené na nespravodlivom a klamstvom vybudovanom základe. Želám všetkým čitateľom a občanom láskyplné a spokojné vianočné sviatky, prežiť v rodinnom kruhu a v láske medzi vami všetkými navzájom.

spracovala: Mgr. Alena Jaššová

„Človek má všetko napísané v tvári a v očiach“,

- hovorí Mgr. Pavel Kollár, evanjelický farár z Veľkého Grobu.

Aj s ďalšími duchovným služobníkom farnosti vo Veľkom Grobe, s evanjelickým farárom Mgr. Pavlom Kollárom, som prežila pár veľmi príjemných hodín, kedy sme si vymenili názory na rôzne spoločenské témy. Prijemný hosťiteľ, vzdelaný človek, pozorný a vnímavý kňaz. Nemala som zábrany hovoriť o osobných záležitostiach, či opýtať sa na problémy a tajomnosti života a smrti, ktoré by boli pre niekoho možno tabu. Pre štúdium teológie sa rozhodol až v 3. ročníku na Vysoké škole poľnohospodárskej v Nitre. Jednoducho z tejto školy odišiel a na základe zodpovedného zváženia celého stavu, vnútorného a pevného osobného rozhodnutia začal študovať teológiu. Aj on jednoznačne chápe život ako dar od Boha, ktorý si musíme nadovšetko vážiť a urobiť všetko preto, aby sme ho dôstojne a čestne prežili - vyjadrili tak vďaka Darcovi. Rozhovor sme začali banálnym problémom, o ktorom sa zvykne baviť veľa ľudí, a sice, že ľudia šomrú na celý svet okolo seba, že sú stále so všetkých nespokojní, stále sa im zdá, že iným okolo nich sa darí lepšie, že majú peniaze, dobrú robotu, krásne auto, peknú manželku, nádherný dom. „prečo ja sa takto nemám ako ten druhý?“ pýtajú sa. A neustále reptajú proti osudu, aj nadávajú... sú nespokojní

Hovorí Mgr. Pavel Kollár:

- V Evanjeliu čítame: „nebuďte ustarostení...“ Veľa ľudskej nespokojnosti a nepokoja vychádza z nepochopenia týchto slov. Ľudia sú ustarostení a myslia si, že všetko v ich živote musí byť tak, ako si to oni naplánovali, či predstavujú. Život považujú za priestor, v ktorom sa majú naplňať ich predstavy a túžby, a to je asi tak všetko. Ak to tak nefunguje, tak sú sklamaní. Boh odvádza od predstavy, že ak všetko nie je tak ako chcem, či ako by som chcel, lebo to vidím u iných, tak to je jednoducho nespravodlivé. Je tu však možnosť prijatia Božej starostlivosti, v ktorej môžeme nájsť všetko čo potrebujeme, ale najmä spokojnosť. Určite nežijeme jednoduchú dobu, pre mnohých je veľmi ťažkou.

Boh dáva každému z nás do života nejaké dary a my ich máme využívať, máme naučiť sa ich využívať. Tie nám bude potom otvárať cestu k naplňaniu našich snov, želaní a našej budúcnosti. Je veľmi dôležité vedieť sa pozerať okolo seba, nielen očami, vnímať všetky tie krásy života, prírody, ľudí a život so všetkou rôznorodosťou, krásou, ale aj nástrahami, bolesťami, chorobami..., vidieť reálny obraz

toho, čo je okolo nás, ale aj toho, čo je v nás. Keď sa pozorne pozeráme, vnímame a cítime, počujeme sa z vlastných chýb, alebo z chýb iných - aj o tom je život, dozrievanie, múdrosť, hľadanie, empatia - chápanie zmyslu života. Sám Ježiš povedal: „Buďte ako deti“ – myslel tým na ich spontánnosť, úprimnosť, jednoduchosť, ktoré tak veľmi chýbajú dospelým. Všimli ste si ako sa svet stará o to, aby v nás zničil všetko pekné a jedinečné? Snaží sa nám nanucovať niečo a vyhlasuje to za pravdu. Je dobre, mať pevnú orientáciu...

o Ako spoznáte, či vycítite, že človek je falošný?

Na to nemusíte byť kňazom, aby ste to zistili. Treba byť vnímavý, pozorný a sledovať život, prejavy života, ľudí, všimáť si ich spôsoby, aj to, čo hovoria, aké hodnoty vyznávajú, podľa čoho žijú, čo je pre nich dôležité a čo nie, akú úlohu v ich živote hrá vzťah k ľuďom, k blížnemu. Ako sa hovorí, k čomu sa pripravám aj ja - človek má všetko napísané v tvári a v očiach! Len sa treba pozorne pozerať.

o Čo pre Vás, ako evanjelického kňaza, znamená Božie slovo?

- Pravdu, je to jednoducho pravda – o Bohu, o mne, o svete, o živote...

o Veľa ľudí neverí na život po smrti...

Hovorí, že smrťou všetko končí ako fyzicky, tak psychicky. A že iné reči sú len zavádzaním ľudí, lebo neexistujú dôkazy o živote po smrti, resp. o tom, čo robia naši zosnulí, kde sú atď... Ako Vy odpovedáte ľuďom, keď Vám kladú takéto otázky? Nekladú mi často takéto otázky, asi sa tomu veľmi nevenujú, alebo v tom majú jasno. Pravda na ktorú sa spolieham odpovedá veľmi jednoznačne – život smrťou v tomto čase a priestore nekončí...

Keď s niečím nemáme osobnú skúsenosť, čo je v tomto ohľade ťažko predstaviteľné, tak

to ešte neznamená, že to neexistuje. Boh na túto otázku dal dostatočne jasnú odpoveď a môžete jej veriť - smrťou človeka život nekončí. Život nekončí smrťou, pretože niečo tak jedinečné a zmysluplné nemôže končiť v nezmyselnej ničote!

o Počas života sa neustále človek zmieta v rozpore čí je dobré, čo zlé. Boj dobra so zlom je známy už z detských rozprávok.

Človek má niekedy problém – správne sa rozhodnúť, na ktorú stranu sa postaví.

Ako vnímate tento boj?

Najvnútornejšie spoliehanie sa na pravdu Božieho slova je dobrým predpokladom dobre sa rozhodovať.

o Čo Vás mrzí na dnešnom svete?

Egoizmus - nič všetko...

o Hovoríte o pokoji, čo je to v duchovnej oblasti? Ako sa vníma?

- Ľudia zvyknú hovoriť: „už budem mať konečne pokoj, bude víkend, budem mať po škole, po promócií, budem na dôchodku, budem konečne po operácii,.. budem mať pokoj...“

Pokoj, myslím tým ten skutočný pokoj, sa nedá dosiahnuť vlastnými silami, nedá sa naplánovať rozumom, nie je to v našej moci. Boh nám do života posielal určité napätie, znepokojuje nás, pretože je potrebné, aby človek išiel ďalej, aby dozrieval. Keď dokončí jednu vec, nasleduje ďalšia, tak plynie čas. Nič sa dvakrát neopakuje, nevraciam sa naspäť, ale ideme, alebo by sme mali ísť ďalej. Aj úspechy alebo zlyhanie posúvajú človeka a človek dozrieva... O skutočný pokoj musíme prosiť, prosiť o pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum (Apoštol Pavel).

o Pán magister, advent, obdobie adventu, sa spája aj s fenoménom ticha, dôstojnosťou..., ako Vy vnímate advent?

- Ticho patrí do nášho života a patrí aj do obdobia Adventu. Ticho, v ktorom môžeme byť sami so sebou, s našim Bohom. Advent aj ako „stretnutie sa so sebou samým.“ Vnímaví ľudia chápu o čom hovorím. Advent, ako nenútené zastavenie – príprava na hľadanie svojho miesta vo vianočnom príbehu, na jeho nájdenie a poznanie, že ten príbeh je tu pre mňa, je o mne. Je to príbeh o Pravde, ktorá sa stala človekom menom Ježiš. Vianoce, ako stretnutie s pravdou, Pravdou o nás, Pravdou ktorá nás neprišla vysmiať v našej trápnoti, ale zachrániť, vyslobodiť z poloprávd a klamstiev, v ktorých žijeme, a ktoré nám nanútili.

Prajem všetkým pravdivé prežitie vianočných sviatkov.

pýtala sa: Mgr. Alena JAŠŠOVÁ

„Chceme aktívne žiť“, - hovoria dôchodcovia vo Veľkom Grobe.

„Chceme aktívne žiť“, je základným mottom života Jednoty dôchodcov vo Veľkom Grobe. Vieme, že starnutie je prirodzená etapa v ľudskom živote, ktorá prináša so sebou veľké problémy. Ale starnutie má aj pozitívne zážitky, lebo dôchodcovia majú čas stretávať sa v kolektíve na kultúrnych a spoločenských podujatiach. Vzájomnou komunikáciou dostávajú nové nápady, inšpiráciu, necítia sa osamelí a pritom sa psychicky vyrovnávajú s danou realitou. Nadväzujúc na podnety našich dôchodcov, takmer každý mesiac máme nejaké kultúrne podujatie. Osvedčili sa akcie, ktoré opakujeme každý rok pre veľký záujem členov. Nebolo tomu inak ani v roku 2013. Na prvej výborovej schôdzi 14. januára 2013 sme si schválili plán činností a aktivít na rok 2013. Tak ako v minulosti sme sa dohodli, že klub Jednoty dôchodcov bude otvorený každú stredu. Z radov členov výboru boli určené dvojice, ktoré budú mať službu v klube. Služba má za úlohu poskytnúť občerstvenie návštevníkom, prípadné pomôcky na činnosť a dodržiavať poriadok a čistotu v klube. Dôchodcovia sa vedie i baviť a chcú sa baviť. O dobrú zábavu býva postarané na fašiangovom batôžkovom posedení. Toto posedenie sme si zorganizovali 9. februára

na čo spomínať. Obec Veľký Grob v rámci Trnavského samosprávneho kraja patrí do regiónu združených obcí celkom osem obcí, ktoré vytvorili spoločenstvo a každoročne organizujú *Ochutnávku jedál starých materí*. Ochutnávku organizovala obec Opoj dňa 23. februára 2013. Z našej jednoty sa prezentovalo 11 dôchodkýň s 24 druhmi jedál, ako kapustníky, sadlovníky, štrúdle, lokše, a iné. Na mesiac marec sme v klube pripravili oslavu MDŽ spojenú s posedením a odovzdaním kvetiny a bonboniéry prítomným ženám. Pred Veľkou nocou

2013. Na spoločnú zábavu sme pozvali i dôchodcov zo susednej obce Čataj. Veru ich aj prišlo autobusom viac ako tridsať. Do tanca a na počúvanie nám hrala živá hudba. Ťažko sa nám po polnoci rozchádzalo. Veď sme väčšina, i keď v rôznych vekových kategóriách, boli spolužiakmi od šiestej po deviatu triedu. Bolo o čom rozprávať, aj

20. marca 2013 dôchodcovia v klube predvádzali farbenie veľkonočných vajec, zdobenie vajec rôznymi technikami a technológiami. Veľmi pekné práce zdobenia v škole predviedli členky Alena Jankoová a Zdena Bacigalová. Pletenie šibákov v základnej škole predviedli Ján Chnup, Ladislav Hrabinský. V máji naši dôchodcovia navštívili predvážiaciu akciu spojenú s predajom v Lanžhote na Morave. V rámci dobrých susedných vzťahov a spolupráce spevokol vystúpil na obecnej akadémii dňa 23. júna 2013 v Čataji. Veľkej obľube sa teší návšteva termálneho kúpaliska vo Veľkom Mederi. 26. júna 2013 sme zorganizovali

zájazd na termálne kúpalisko. Zájazdu sa zúčastnilo 34 dôchodcov. „Spoznávaj krásy Slovenska“ nás inšpirovalo navštíviť historické starobylé mesto Skalica. Okrem návštevy mesta sme navštívili i historickú pamiatku Baťov - Kanál. Splavením kanála sme sa dostali k Vyklopníku. V tomto zariadení vyklápali železničné vagóny s uhlím

do lodí a tie dopravovali uhlie až do elektrárne v Otrokoviciach. Bol to poučný zájazd, aj zaujímavý. Ochutnali sme aj skalické trdelníky a skalický rubín.

Zájazd sa konal 18. júla 2013. Zúčastnilo sa ho 37 dôchodcov.

Už začiatkom leta sme plánovali cyklotúru na „Stok“ v Čataji.

Nepriazeň počasia však

po prietáhoch umožnila toto absolvovať až 9. augusta 2013.

Na bicykloch sme trasu úspešne absolvovali a odmenou nám bola opekačka v celi spolu s dôchodcami z Čataja.

Veľkú časť roka trávia naši dôchodcovia v záhradkách, kde si pestujú kvety, ovocie a zeleninu. Samozrejme svoje pestovateľské úspechy chcú prezentovať a sa s nimi pochváliť. Z tohto dôvodu sme v dňoch 12-13. októbra 2013 usporiadali v klube Jednoty dôchodcov krásnu výstavu ovocia, zeleniny a kvetov. Výstava sa tešila veľkej pozornosti obyvateľov obce, najmä starších. Mladí ľudia na obdivovanie krásy a pestovateľské úspechy nemajú čas! Mesiac október je i mesiacom, ktorý sa nesie v znamení „Úcty k starším“. I naša Jednota dôchodcov si 15. októbra 2013 uctila starších jubilantov od 65 rokov a vyššie. Našich

oslávencov – jubilantov sem potešili malými darčekom a nechýbalo ani pohostenie a posedenie. Za všetkých oslávencov povedala ďakovnú reč pani profesorka Mária Rajková, bývalá profesorka gymnázia v Galante. Spevokol „Grobanka“ ktorý účinkuje pod hlavičkou Jednoty

dôchodcov úspešne reprezentoval našu obec na prehliadke okresných speváckych súborov v Pate dňa 25. októbra 2013. Vystúpenie bolo veľmi pekné. Aj tento rok pozvali Čatajskí dôchodcovia našu organizáciu na Katarínske batôžkové posedenie. V rámci akcie vystúpil spevokol Grobanka. Koncom novembra naši dôchodcovia boli v Győri na Vianočných trhoch. Na Vianočných trhoch vo Veľkom Grobe sme mali vyčlenený vlastný stánok, kde naše dôchodkyne ponúkali ručne vyrobené štrikované papuče, prestierania, atď. Opäť vystúpil spevokol Grobanka s vianočnými koledami.

pripravil: **Vojtech Andor,**
predseda Jednoty dôchodcov Veľký Grob

Ako a čím žijú školáci a škôlkári vo Veľkom Grobe?

Školský rok 2013/2014 sme začali s počtom žiakov 44 a počtom detí v MŠ 41. Hneď druhý deň školského roka žiaci absolvovali vzdelávanie na dopravnom ihrisku v Galante, kde si upevňovali svoje vedomosti z dopravnej výchovy.

Mesiac október privítali škôlkari Šarkaniádou a celý mesiac sa ďalej niesol v upevňovaní zdravého stravovania. V MŠ to bol týždeň ovocia a zeleniny a v ZŠ Deň zdravej výživy, kedy deti ochutnávali nielen ovocie a zeleninu, ale i netradičné pokrmy z nich. Boli prekvapené, ako dobre chutí nátierka z mrkvy, či zo zeleru. V tomto mesiaci sa školáci aj s pomocou svojich rodičov zapojili do zberu papiera. Nenazbieralo sa síce toľko papiera, čo po iné roky, ale i tak to bolo pekných 4 140 kg. Odmeny za zber čakajú deti pri vianočnom vyhodnutí.

November nám priniesol okrem štvrtročnej klasifikácie aj Deň jesene. Tento deň už i príchod do školy je iný ako inokedy. Deti prinášajú rôzne prírodniny/ šišky, zeleninu, ovocie, konáre, kamene, listy.../, rodičia tekvice rôznych veľkostí. Po 2 – 3 hodinách aktívnej tvorivej práce vznikajú nápadité originály, ktoré môžu na školskom dvore obdivovať všetci okoloidúci. V tomto mesiaci sa žiaci vyžili i kultúrne v divadle Meteorit na predstavení Perinbaba.

Od začiatku adventu cítiť prichádzajúce Vianoce v škole i škôlke. Vo výzdobe, v napätom očakávaní Mikuláša, ktorého nám zabezpečujú rodičia v návku programu na Vianočnú akadémiu, v pečení medovníkov i vo výrobe vianočných výrobkov, ktoré si predáme my alebo nám ich predajú rodičia na vianočných trhoch. Žiaci 2.,3., a 4. ročníka navštívili planetárium v Hlohovci, kde pozorovali hviezdnu oblohu a ďalekohľadom i slnko. A v zápale tohto všetkého si len hmlisto občas uvedomíme, že o chvíľu, po Vianociach, nás čaká koniec 1. polroka a vysvedčenie.

Mgr. Janka Brinzová, riaditeľka

Spoločenská kronika obce január-máj 2013

Narodili sa:

Lucia Melišková	2013.06.20
Filip Kormaňák	2013.06.25
Nikola Barošová	2013.07.01
Izabella Klimová	2013.07.10
Karin Vadkerti	2013.08.12
Agáta Némethová	2013.08.15
Liliana Černayová	2013.08.30
Jakub Kliman	2013.10.01
Jakub Čizmadia	2013.11.30

Uzavreli manželstvo:

Erika Ingeliová - Ján Šípka	2013.06.22
Jaroslava Gregušová - Erich Demčák	2013.09.07
Eva Fidlerová - Peter Papp	2013.09.14
Barbora Hincová - Tomáš Bednárík	2013.09.28
Zuzana Žoltáková - Ján Kádár	2013.10.12
Katarína Holčíková - Urban Frimmer	2013.10.19
Monika Bartová - Marek Bart	2013.11.02

Zomreli:

Ján Tóth	*16.05.1934 - †03.07.2013
Norbert Bart	*30.10.1968 - †05.08.2013
Michal Ižo	*13.12.1922 - †10.09.2013
Mária Kyselová	*19.04.1914 - †05.11.2013
Marián Štanda	*27.06.1954 - †05.11.2013

Zaujalo nás v knihe Tibora Eliota Rostasa: Mlčanie

Globalizácia je svetovláda mafie

Myslíte si, že tí, čo bojujú proti globalizácii, v nej vidia nebezpečenstvo v kŕmení sa rovnakým hamburgerom na Aljaške aj v Indonézii? Že ich hlavným problémom je, že sa na seba ulice, autá, šaty či spôsob reči začínajú úplne ponášať? Skutočnosť je ziaľ, temnejšia ako sú vaše predstavy. Pod globalizáciou sa skrýva proces síl, pre ktoré neexistuje iné platidlo ako ropa a drogy, ktoré decimujú ekonomiky národov, ich suverenitu, zdroje a schopnosť prežiť, niekedy aj prostredníctvom vojenskej sily. Prijali sa zákony na sledovanie obyvateľstva, zhoršujú sa životné podmienky, od konca 80. rokov je citeľný prepád do stále väčšej chudoby a nárast nezamestnanosti. Mamona prenikla do všetkých oblastí a tak konzumujeme nekvalitné a chemicky znehodnotené potraviny, farmakologický priemysel zarába na vedľajších účinkoch spôsobujúcich závislosti a ťažké újmy na zdraví celým generáciám, kultúra sa scvrkla na opis života karikatúr skutočných osobností, ktoré nazýva celebritami. Generáciu filozofov, odsudzujúcich od 60. rokov minulého storočia kultúrny fašizmus hyperkonzumu, ktorý nás prenasleduje a núti k potrebe spotreby, strieda generácia, ktorá už nemá čo stratiť. Celý svet otriasa vlna nespokojnosti a keďže sa myslelo na všetko, sú pripravené internačné tábory. V roku 1979 bola založená agentúra FEMA, ktorej pôvodný zmysel chrániť obyvateľstvo pred terorizmom a prírodnými katastrofami, sa pri hurikánoch Hugo, Andrew ani Katrina takmer vôbec neuplatnil. Na svetlo sveta sa však dostal odtajnený dokument Ministerstva obrany Spojených štátov pod názvom Internačné a presídľovacie akcie, ktorý obsahuje šokujúce plány pre „politických aktivistov“ počas ich zadržania vo väzenských táborech vo vnútri Spojených štátov. Verejnosť takisto nevie ani o existencii paravojenských jednotiek Eurogendfor, ktorých úlohou je v prípade nepokojov pacifikovať vzbúrené obyvateľstvo v Európe. Globalizácia je len iný názov pre svetovládu a globalisti sú len jemne pomenovaná mafia, ktorá už prenikla do najvyšších riadiacich štruktúr sveta.

Ďalší 90-tnici vo Veľkom Grobe oslavovali

*„Jak víchor sa čas a roky prehnali,
do slz sa vryla láska, smútok, radosť,
čo dlátom spomienok sa vryli
do skaly života.“*

Týmto krátkym úryvkom z básne sme si opäť pripomenuli krásne životné jubileum 90. rokov našich ďalších spoluobčanov - Judity Pagáčovej a Ondreja Štefka. Cestou osobného stretnutia sme si uctili našich jubilantov a poďakovali im za roky usilovnej práce a starostlivosti nielen v kruhu svojich rodín, ale aj na pôde obce. Je želaním nás všetkých, aby sa táto nová tradícia zachovala aj v ďalšom období a zostala symbolom obdivu a úcty k starobe, ako krásnemu a neobyčajnému obdobiu ľudského života.

Bc. Karin Uherová, referentka OcÚ

Vyprázaná ryba s kôprom

Potrebuje: 600g rýb (môžu byť filety z morských rýb), soľ, mleté biele korenie, hladká múka, 1 lyžica pokrájaného kôpru, 1 citrón, 2 lyžice masla

Postup: Umyté ryby osušime, z oboch strán osolíme, okoreníme mletým bielym korením a obalíme v hladkej múke premiešanej s polovicou kôpru. Trochu oleja a jednu lyžicu masla zohrejeme na panvici a ryby na ňom z oboch strán opečieme do zlatista. Uložíme na teplý tanier, posypeme zvyšným kôprom a na každú dáme kúsok masla vymiešaného s trochou citrónovej šťavy. Pred podávaním ozdobíme plátkami citróna.

Vianočné recepty...

Jablková štrúdľa

Potrebuje: 320g hladkej múky špeciál, štipka soli, 1,2dl vlažnej vody, 1 vajce, 1 lyžička octu, 2 lyžice roztopeného tuku na pečenie Plnka. 500g jabĺk, 4 lyžice kryštálového cukru, mletá škorica, 50g hrozienok

Postup: Vo vlažnej vode rozmiešame vajce, ocot, soľ a roztopený tuk. Preosiadu múku dáme na dosku a pomocou noža do nej zapracujeme tekutú zmes. Cesto rukami dokonale vymiesime, urobíme z neho dva bochníky, prikryjeme čistou utierkou a necháme aspoň ½ hodiny na teplom mieste odpočívať. Na pomúčenom obruse cesto jedno po druhom trocha rozvalkáme a opakom rúk ho vyťahujeme do všetkých strán. Okraje odkrojíme, cestá posypeme strúhankou, postrúhanými jablkami, hrozienkami, mletou škoricom a cukrom. Okraje založíme aby nevytekala plnka, zvinieme, uložíme na vymastený plech a v stredne vyhriatej rúre upečieme.

Na V. ročníku Victoria Natural Cup opäť bodovali športovci za Veľký Grob

Generálkou na nastávajúce Majstrovstvá Európy INBA v Karlových Varoch, sa 19.10.2013 začal V. ročník Victoria Natural Cup v Senci, pod vedením organizátora súťaže Viliama Riga, ktorý má s podobnými súťažami bohaté skúsenosti. V preplnenej sále MskS Senec, kde bolo 69 slovenských, 8 českých, 3 maďarských a 2 slovinských pretekárov, nechýbali ani pretekári z nášho Galantsko - Šalianskeho regiónu. Dôkazom, že pretekári Slovenskej asociácie naturálnej kulturistiky šíria filozofiu čistého športu je aj skutočnosť, že desať pretekárov bolo práve z nášho regiónu. Jeden z úspechov zaznamenal tiež dorastenec Imrich Szabo, z Body Fit Club Jelka ktorý sa umiestnil na 3. mieste, Ľuboš Zeman z toho istého klubu v kategórii master 40-50 ročných obsadil 5. miesto. Veľké zastúpenie mali pretekári zo Šale, prišlo až 5 pretekárov. Lucia Čirková súťažila v dvoch kategóriách, fitness bikini 5. miesto a fitness model 6. miesto, Judita Muchová fitness model 9. miesto. Junior Róbert Kusý skončil na 8. mieste a Marek Bárány na 6. mieste medzi mužmi do 180cm. Balázs Nagy z ŠK Kolišfit Vlčany obsadil 3. miesto. **ŠK Victoria Veľký Grob reprezentovali dvaja pretekári, Peter Szabo v kategórii master 50-60 ročných obsadil 2. miesto a Dominika Lauková, ktorá súťažila v kategóriách fitness bikini, 7. miesto a fitness model 4. miesto.** Nakoľko obľuba v naturálnej

kulturistike rastie, vytvorili sme aj novú **kategóriu hendikep**, tu sa prezentovali pretekári, ktorí napriek svojmu hendikepu, si našli miesto v posilňovni a svoju snahu dokázali odprezentovať na súťažnom pódii. Sme nesmierne radi, že Alena Jašová šéfredaktorka časopisu **Galantský a Šaliansky Žurnál** nás už päť rokov mediálne sprevádza našimi podujatiami a prostredníctvom aj svojho ďalšieho časopisu **Kysucký Žurnál** informuje verejnosť aj o takomto športe, ako je naturálna kulturistika, ktorú zastreňuje Slovenská asociácia naturálnej kulturistiky. Organizátori podujatia touto cestou zároveň vyjadrujú poďakovanie všetkým sponzorom a podporovateľom, ktorí pomohli akoukoľvek formou spolupráce a tým sa pričínili o naozaj elegantný a príjemný športový priebeh celého podujatia.

-organizátori-

Dominika Lauková druhá zľava

Peter Szabo

I. ročník Velkogrobského triatlonu

Triatlon je vytrvalostný a mnohostranný šport, v ktorom pretekár absolvuje plaveckú, cyklistickú a bežeckú časť v uvedenom poradí, s priebežným meraním času od štartu plávania do cieľa behu. Tak znie definícia. Velkogrobský triatlon svojimi parametrami splňal skôr charakteristiku šprint- triatlonu,

ktorý je určený pre amatérskych športovcov. Za usporiadaním Velkogrobského triatlonu stála kedysi na začiatku tohto leta čistá mužská súťaživosť a zdravé doberanie sa medzi kamarátmi. Išlo skôr o stávkku. Na brehu Slnecných jazier sa vtedy dohodli prvé pravidlá. Slovo dalo slovo a výzva pre pretekárov sa šírila medzi občanmi prostredníctvom informačného plagátu a taktiež sociálnymi sieťami. Spočiatku boli reakcie športovcov rozpačité, no na výzvu reagovalo viacero účastníkov. Pravdepodobne najväčším problémom sa zdalo plávanie, pre ktoré zostalo nerozhodnutých viacero športovcov. Po dohode sme spoločne určili dĺžky jednotlivých disciplín, vyznačili sa trate a vytýčil sa predbežný termín štartu. Pre mňa, ako bývalého športovca, bolo a je veľmi sympatické, s akým nadšením sa pustili pretekári do tréningov. Viacero z nás začalo pravidelne behávať, po cestách som stretával nadšencov cyklistiky a na jazerách nových plavcov. Presné propozície dostali pretekári mesiac pred štartom. Štart prvého ročníka Velkogrobského triatlonu bol určený na 7.9.2013 s nasledovnými dĺžkami: plávanie 0,6 km, cyklistika 14,4 km a beh 5,1 km. Plávanie a štart cyklistiky sa uskutočnil na Slnecných jazerách v Senci s cieľom vo Veľkom Grobe na námestí a behalo sa uličkami Veľkého Grobu. V propozíciách nechýbali, ako sa na správny triatlon patrí, usporiadatelia. Stali sa nimi aktívni Grobania, z veľkej časti rodičia detí našej Základnej školy s materskou školou vo Veľkom Grobe. A z prvotnej stávky sa odrazu celý triatlon niesol v duchu myšlienky: **Plávame, bicyklujeme a beháme pre deti!** V deň preteku, ktorý vyšiel úplne ukázkovo, sa na štarte zoskupila pekná hrdka nadšených športovcov s odhodlaním: zložiť nástrahy tohto krásneho športu. Zmerať si sily sa rozhodlo 27 športovcov. Nech žije II. ročník!

Z usporiadateľského hľadiska zabrala plavecká časť najviac námahy. Nad bezpečnosťou pretekárov bdelo viacero usporiadateľov a to z brehu i z vody. Najobávanejšiu disciplínu – plávanie, zvládli napokon všetci súťažiaci bez problémov a väčšina z nich s úsmevom na tvári.

Vyznačený cyklistický úsek zo Slnecných jazier, cez Recu, Senec, Boldog, Čataj do Veľkého Grobu si užívali športovci po svojom. Za zmienku stojí, chválu a obdiv si zaslúži najmä „najšťýlovejší cyklista“, ktorého mottom bolo vytrvať až do konca.

Príchod cyklistov do depa znamenal pre všetkých obrovskú úľavu. Tá trvala až do momentu, kedy športovci zosadli zo sedadiel svojich „tátošov“ a nasadili šprint uličkami Veľkého Grobu. Pre väčšinu triatlonistov boli úvodné metre behu peklom a veľkým bojom. Rozbehnúť sa znamenalo zmeniť myslenie nôh z cyklistiky na beh. A to bolo veľmi ťažké.

Prví bežci sa v cieľi začali objavovať za búrlivého potlesku už po hodine od štartu. Najrýchlejší v mužskej kategórii bol Peter Veselovský v čase 1:00:46 h. Na druhom mieste dobehol Vladimír Bottlík a tretie miesto získal Radovan Klochan. V nežnej kategórii uspela najlepšie Miroslava Mífková so stratou 18:58 minút na víťaza, za ňou Katarína Uchal' a Lýdie Haníncová. Z Velkogrobanov dokončili najlepšie Ivan Gálik a Michal Kubalák.

Vďaka sponzorom sa víťazom a všetkým športovcom ušli i pekné vecné ceny. Víťazi si chválili ručne zdobené tričká s triatlonovým motívom od pani Jany Brinzovej, dobrým vínkom prispel Jaroslav Uher, dievčatá ozdobili svoje nežné a usmievané tváre šperkami od Ivany Fondrkovej a sladkosti na posilnenie nám dodala firma ORION (Martinka Kovalíková, vďaka). Triatlonový deň sa skončil posedením pri chutnom divinovom guláši, kúpou ktorého prispeli ochutnávači do spoločnej pokladne ZRPŠ peknou sumou. A na záver diskotéka! Veľa športovcov sa prekonávalo a do polnoci absolvovalo i tanečnú časť Velkogrobského triatlonu. O tejto sa však v pravidlách triatlonu nepojednáva. Poďakovanie patrí: Obci Veľký Grob, v zastúpení starostu Viliama Rigu, Občerstveniu Lipka, pani Janke Brinzovej, manželom Botkovcom, Haníncovcom, Kubišovcom, Herzogovcom, Sudovským, Bagi-Kováčovcom, Zuzane Turcárovej, Eve Maliarikovej, Katke a Soničke Gálikovej, Mirke Lányiovej, Petrovi Keménymu, Rudovi Ženišovi, Lubomírovi Botkovi. Celú obrázkovú galériu z Velkogrobského triatlonu si v prípade záujmu môžete pozrieť na <http://zssmsvgrob.edupage.org/news/>. Pravdepodobne tam nájdete i svojho favorita 😊.

prípravil: Ing. D. Turcár